

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj spisa: P-2399/2023-24

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sutkinji toga suda Eli Mišuri Stopfer, u pravnoj stvari tužitelja Senahida Omerovića iz Gornjeg Stupnika, Stupničke Šipkovine 3/1, OIB: 17841892361, koga zastupa punomoćnica Anita Filipović, odvjetnica u Zagrebu, protiv tuženice Privredne banke Zagreb d.d. iz Zagreba, Radnička cesta 50, OIB: 02535697732, koju zastupa punomoćnik Andrej Šooš Maceljski, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Šooš Maceljski, Mandić, Stanić & Partneri d.o.o. u Zagrebu, radi isplate, nakon glavne i javne rasprave zaključene 16. rujna 2026. u prisutnosti tužitelja, njegove punomoćnice i zamjenika punomoćnika tuženice Patrika Goleša, odvjetničkog vježbenika, dana 1. listopada 2026.

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku Privredna banka Zagreb d.d., u roku od 15 dana, isplatiti tužitelju Senahidu Omeroviću iznos od 2.540,45 EUR sa zateznom kamatom, koja se do 31. srpnja 2015. određuje za svako polugodište, uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena, od 1. kolovoza 2015. do 31. prosinca 2022. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotnih poena, od 1. siječnja 2023. do 28. prosinca 2023. po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 29. prosinca 2023. do isplate stopi određenoj za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, dok je referentna stopa kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, a koja teče kako slijedi:

- na iznos od 0,04 EUR od dana 31.03.2007. do isplate,
- na iznos od 2,63 EUR od dana 29.03.2008. do isplate,
- na iznos od 11,75 EUR od dana 31.10.2008. do isplate,
- na iznos od 2,27 EUR od dana 28.11.2008. do isplate,
- na iznos od 4,66 EUR od dana 23.12.2008. do isplate,

- na iznos od 11,92 EUR od dana 31.01.2009. do isplate,
- na iznos od 14,91 EUR od dana 28.02.2009. do isplate,
- na iznos od 11,99 EUR od dana 31.03.2009. do isplate,
- na iznos od 13,51 EUR od dana 30.04.2009. do isplate,
- na iznos od 9,33 EUR od dana 29.05.2009. do isplate,
- na iznos od 7,93 EUR od dana 01.07.2009. do isplate,
- na iznos od 9,14 EUR od dana 30.07.2009. do isplate,
- na iznos od 10,62 EUR od dana 02.09.2009. do isplate,
- na iznos od 9,72 EUR od dana 01.10.2009. do isplate,
- na iznos od 7,41 EUR od dana 29.10.2009. do isplate,
- na iznos od 10,88 EUR od dana 01.12.2009. do isplate,
- na iznos od 10,78 EUR od dana 22.12.2009. do isplate,
- na iznos od 15,65 EUR od dana 31.01.2010. do isplate,
- na iznos od 14,88 EUR od dana 02.03.2010. do isplate,
- na iznos od 18,67 EUR od dana 01.04.2010. do isplate,
- na iznos od 17,76 EUR od dana 04.05.2010. do isplate,
- na iznos od 19,28 EUR od dana 02.06.2010. do isplate,
- na iznos od 31,44 EUR od dana 03.07.2010. do isplate,
- na iznos od 26,11 EUR od dana 04.08.2010. do isplate,
- na iznos od 36,80 EUR od dana 02.09.2010. do isplate,
- na iznos od 32,80 EUR od dana 02.10.2010. do isplate,
- na iznos od 28,58 EUR od dana 03.11.2010. do isplate,
- na iznos od 40,12 EUR od dana 02.12.2010. do isplate,
- na iznos od 44,53 EUR od dana 06.01.2011. do isplate,
- na iznos od 41,74 EUR od dana 02.02.2011. do isplate,
- na iznos od 42,42 EUR od dana 03.03.2011. do isplate,
- na iznos od 39,17 EUR od dana 02.04.2011. do isplate,
- na iznos od 40,63 EUR od dana 04.05.2011. do isplate,
- na iznos od 54,71 EUR od dana 04.06.2011. do isplate,
- na iznos od 51,35 EUR od dana 03.07.2011. do isplate,
- na iznos od 68,25 EUR od dana 02.08.2011. do isplate,
- na iznos od 64,08 EUR od dana 02.09.2011. do isplate,
- na iznos od 56,39 EUR od dana 05.10.2011. do isplate,
- na iznos od 55,13 EUR od dana 03.11.2011. do isplate,
- na iznos od 54,25 EUR od dana 03.12.2011. do isplate,
- na iznos od 57,01 EUR od dana 03.01.2012. do isplate,
- na iznos od 60,23 EUR od dana 02.02.2012. do isplate,
- na iznos od 59,78 EUR od dana 07.03.2012. do isplate,
- na iznos od 58,09 EUR od dana 05.04.2012. do isplate,
- na iznos od 58,55 EUR od dana 04.05.2012. do isplate,
- na iznos od 60,29 EUR od dana 05.06.2012. do isplate,
- na iznos od 59,20 EUR od dana 04.07.2012. do isplate,
- na iznos od 59,28 EUR od dana 03.08.2012. do isplate,
- na iznos od 58,14 EUR od dana 04.09.2012. do isplate,
- na iznos od 56,07 EUR od dana 06.10.2012. do isplate,
- na iznos od 58,24 EUR od dana 04.11.2012. do isplate,
- na iznos od 58,70 EUR od dana 05.12.2012. do isplate,
- na iznos od 58,98 EUR od dana 04.01.2013. do isplate,
- na iznos od 55,44 EUR od dana 03.02.2013. do isplate,
- na iznos od 57,96 EUR od dana 02.03.2013. do isplate,
- na iznos od 58,79 EUR od dana 03.04.2013. do isplate,
- na iznos od 57,18 EUR od dana 05.05.2013. do isplate,
- na iznos od 53,69 EUR od dana 04.06.2013. do isplate,

- na iznos od 52,53 EUR od dana 06.07.2013. do isplate,
- na iznos od 53,58 EUR od dana 03.08.2013. do isplate,
- na iznos od 55,12 EUR od dana 05.09.2013. do isplate,
- na iznos od 58,23 EUR od dana 02.10.2013. do isplate,
- na iznos od 56,43 EUR od dana 05.11.2013. do isplate,
- na iznos od 57,37 EUR od dana 03.12.2013. do isplate,
- na iznos od 57,90 EUR od dana 03.01.2014. do isplate,
- na iznos od 59,44 EUR od dana 05.02.2014. do isplate.

II. Nalaže se tuženici Privrednoj banci Zagreb d.d. naknaditi tužitelju Senahidu Omeroviću troškove postupka u iznosu od 1.676,55 Eur sa zateznom kamatom koja na taj iznos teče od 1. listopada 2026. do isplate po stopi određenoj za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, dok je referentna stopa kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi i tijekom postupka tvrdi kako je s tuženikom 15. siječnja 2007. sklopio Ugovor o kreditu, potvrđen 22. siječnja 2007. od strane javne bilježnika Ignaca Vuger, broj potvrde OU-132/2007 i to za kupnju motornog vozila. Navodi kako je člankom 1. Ugovora tuženik odobrio i stavio na raspolaganje tužitelju kredit u kunama koji odgovara protuvrijednosti od 17.231,93 CHF obračunato po srednjem tečaju za CHF tečajne liste tuženika važeće na dan korištenja kredita, dok je čl. 6.2 Ugovora ugovoreno kako se kredit otplaćuje u 84 jednakih mjesečnih anuiteta plativo u kunsjoj protuvrijednosti po srednjem tečaju za CHF tečajne liste tuženika važeće na dan plaćanja. Navodi i kako je tuženik sastavio Ugovor te tužitelj nije imao mogućnosti pregovarati o istome. Poziva se i na učinak presude Trgovačkog suda u Zagrebu, poslovni broj P-1401/2012, kojom je presuđeno da je tuženik u razdoblju od 01.11.2004. do 31.12.2008. povrijedio kolektivne interese i prava potrošača korisnika kredita zaključujući ugovore o kreditima koristeći u istima ništetne i nepoštene ugovorne odredbe u ugovorima o potrošačkom kreditiranju-ugovorima o kreditu, na način da je ugovorena valuta uz koju je vezana glavnica švicarski franak, a da prije zaključenja i u vrijeme zaključenja predmetnih ugovora banka, odnosno tuženik, nije kao trgovac potrošače u cijelosti informirala o svim potrebnim parametrima bitnim za donošenje valjane odluke utemeljene na potpunoj obavijesti, a tijekom pregovora i u svezi zaključenja predmetnih ugovora o kreditu, što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana, pa je time tuženik postupao suprotno odredbama tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača (NN 96/03). Smatra, stoga, ugovornu odredbu o vezanosti otplate kredita uz valutnu klauzulu u valuti CHF ništetnom i postavlja kondikcijski zahtjev za povratom preplaćenih iznosa po toj ugovornoj odredbi, i to specificiranim zahtjevom od 2. prosinca 2025. u visini 2.540,45 eura sa zateznom kamatom od svake mjesečne preplate rate do isplate, sve uz naknadu troškova postupka sa zateznom kamatom.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu i tijekom postupka osporava tužbu i tužbeni zahtjev ističući prigovor zastare potraživanja tužitelja te navodeći da je presuda donesena u kolektivnom sporu apstraktne naravi i neprimjenjiva na konkretan slučaj, smatrajući odredbu o vezanosti kredita uz valutu švicarski franak dopuštenom i

utemeljenom na zakonskim odredbama. Također, iste odredbe ne smatra nepoštenima, dok smatra i da su tužitelju navedene odredbe bile u potpunosti jasne i razumljive. Smatra da je tuženik prilikom sklapanja predmetnog Ugovora u svemu postupio u skladu s pozitivnim propisima i načelima pravnog poretka. Predlaže tužbeni zahtjev odbiti uz naknadu troškova postupka sa zateznom kamatom tuženiku.

3. U ovome postupku sporno je da li su odredbe Ugovora o kreditu broj 9012222247, sklopljenog 15. siječnja 2007., kojima je ugovorena obveza tužitelja na vraćanje iznosa kredita uz valutnu klauzulu isplatom u jednakim mjesečnim anuitetima u kunskoj protuvrijednosti prema srednjem tečaju tuženika za CHF važećem na dan plaćanja svakog pojedinog anuiteta, nišetne, a posljedično je li i u kojoj visini tuženik dužan vratiti ono što je po predmetnim odredbama o vezanosti kredita uz valutu švicarski franak primio, kao i je li nastupila zastara takvog potraživanja tužitelja.

4. Radi utvrđivanja navedenih spornih okolnosti, sud je tijekom dokaznoga postupka izveo sljedeće po strankama predložene dokaze: uvid u Ugovor o kreditu (list 8-13 spisa), pregled uplata i otplatnu tablicu (list 16-21 spisa), knjigovodstvenu karticu (list 24-34 spisa), provedeno je financijsko vještačenje po sudskoj vještakinji Petri Blašković iz Centra za financijska vještačenja d.o.o. (list 79-86 spisa) te je saslušan tužitelj (list 103 spisa).

5. Time su izvedeni svi dokazi predloženi po strankama u ovome postupku.

6. Sud je, na temelju odredbe čl. 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", broj: 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 02/07 - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 84/08., 123/08., 57/11., 25/13., 28/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22. i 155/23. - dalje u tekstu: ZPP) i provedenog dokaznog postupka, a cijeneći izvedene dokaze svaki za sebe i u njihovoj ukupnosti, utvrdio da je tužbeni zahtjev osnovan.

7. Na okolnost nišetnosti odredbe predmetnog Ugovora, kojom je ugovorena vezanost iznosa kredita uz valutu švicarski franak, izvršen je uvid u Ugovor o kreditu broj: 9012222247 od 15. siječnja 2007. te je utvrđeno da je odredbama toga Ugovora, među ostalim, ugovoreno da se kredit otplaćuje u kunskoj protuvrijednosti po srednjem tečaju za CHF tečajne liste tuženika važeće na dan plaćanja.

8. Presudama Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1401/2012 od 4. srpnja 2013. i Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske (VTSRH) poslovni broj PŽ-6632/17-10 od 14. lipnja 2018. pravomoćno je utvrđeno da je tuženik Privredna banka Zagreb d.d. u razdoblju od 1. studenog 2004. do 31. prosinca 2008., povrijedio kolektivne interese i prava potrošača korisnika kredita zaključujući ugovore o kreditima koristeći u istima nišetne i nepoštene ugovorne odredbe u ugovorima o potrošačkom kreditiranju-ugovorima o kreditima na način da je ugovorena valuta uz koju je vezana glavnica švicarski franak, a da prije zaključenja i u vrijeme zaključenja predmetnih ugovora nisu kao trgovci potrošače u cijelosti informirali o svim potrebnim parametrima bitnim za donošenje valjane odluke utemeljene na potpunoj obavijesti, a tijekom pregovora i u svezi zaključenja predmetnih ugovora o kreditu, što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana, pa su time postupali suprotno odredbama tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača („Narodne novine“ broj 96/13) i to člancima 81., 82. i 90., a od 7. kolovoza 2007. do 31. prosinca 2008. protivno odredbama tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača („Narodne novine“ broj: 79/07, 125/07, 75/09, 79/09, 89/09 i 133/09) i to člancima 96. i 97. te suprotno odredbama Zakona o obveznim odnosima.

9. Što se tiče pravnih učinaka presude donesene po kolektivnoj tužbi, valja reći da je odredbom čl. 502.c ZPP propisano da se fizičke i pravne osobe mogu u posebnim parnicama za naknadu štete pozvati na pravno utvrđenje iz presude kojom će biti prihvaćeni zahtjevi iz tužbe iz članka 502.a stavka 1. ZPP-a (kolektivna tužba) da su određenim postupanjem, uključujući i propuštanjem tuženika, povrijeđeni ili ugroženi zakonom zaštićeni kolektivni interesi i prava osoba koje je tužitelj ovlašten štititi. U tom će slučaju sud biti vezan za ta utvrđenja u parnici u kojoj će se ta osoba na njih pozvati. Nadalje, i odredbom čl. 118. Zakona o zaštiti potrošača (Narodne novine, broj 41/14 i 110/15) propisano je kako odluka suda donesena u postupku za zaštitu kolektivnih interesa potrošača u smislu postojanja povrede propisa zaštite potrošača obvezuje ostale sudove u postupku koji potrošač osobno pokrene radi naknade štete koja mu je uzrokovana postupanjem tuženika.

10. U kolektivnom sporu predmetne ugovorene odredbe o vezanosti uz valutu švicarski franak nepoštene su na temelju odredbe čl. 81. st. 1. i 2. ZZP, prema kojoj je ugovorna odredba o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo smatra nepoštenom ako, suprotno načelu savjesnosti i poštenja, uzrokuje značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača, a koja se nadovezuje i ne odredbu čl. 3. st. 2. Direktive Vijeća 93/13/EZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim odredbama u potrošačkim ugovorima, a kojom je propisano da odredba nije individualno stipulirana ako ju je unaprijed formulirao trgovac i ako potrošač nije mogao utjecati na njen sadržaj, posebno u kontekstu unaprijed formuliranih standardnih ugovora, a ako trgovac tvrdi da se o pojedinačnoj odredbi individualno pregovaralo, teret dokaza je na njemu.

11. Uvidom u Ugovor o kreditu broj: 9012222247 od 15. siječnja 2007., utvrđeno da se pravni učinci pravomoćne presude iz kolektivnog spora protežu i na odredbe toga Ugovora, s obzirom na razdoblje u kojemu je sklopljen, kao i s obzirom da je njime ugovorena vezanost uz valutu švicarski franak i njegova otplata u kunskoj protuvrijednosti po srednjem tečaju za CHF tečajne liste tuženika važeće na dan plaćanja, a bez da je tužitelj o takvoj odredbi i njezinim rizicima bio u potpunosti informiran, što dovodi do ništetnosti predmetne odredbe, kako je odlučeno u postupku kolektivne zaštite.

12. Vezano uz navode tuženika kako su tužitelju objašnjeni rizici sklapanja takvog ugovora, izveden je dokaz saslušanjem tužitelja osobno kao stranke. Iskaz je prihvaćen, budući da je životan i uvjerljiv te u skladu s ispravama u spisu. Iz tako prihvaćenog iskaza tužitelja u bitnome proizlazi da je predmetni ugovor o kreditu sklopio jer su mu bila potrebna sredstva za kupnju vozila. To vozilo korišteno je isključivo za osobne potrebe i nikada nije korišteno za obavljanje kakve djelatnosti. Digao je kredit vezan uz valutu CHF, jer su mu u banci rekli da je takav kredit puno povoljniji od onog vezanog uz valutu Euro i rekli su mu da je valuta CHF stabilnija. Nitko ga pritom nije upozorio ni na kakve rizike vezano uz sklapanje takvog ugovora. Nije imao utjecaj na sadržaj ugovora, predočen mu je na unaprijed sastavljenom obrascu od banke. On je platio sve rate kredita.

13. Na temelju tako prihvaćenog iskaza tužitelja, sud je utvrdio da tuženik nije ni prije zaključenja ni u vrijeme zaključenja predmetnog ugovora tužitelja kao potrošača u cijelosti informirao o svim potrebnim parametrima bitnim za donošenje valjane odluke utemeljene na potpunoj obavijesti. Također je utvrđeno da predmetni ugovor ima obilježja potrošačkog ugovora, kao i da tužitelj nije imao mogućnosti pregovaranja oko

njegova sadržaja, a pritom nije upozoren na rizike koji iz takvog vezivanja za valutu švicarski franak proizlaze.

14. Kako je citiranom odredbom čl. 323. ZOO propisano da je u slučaju ništetnosti ugovora svaka ugovorna strana dužna vratiti drugoj sve ono što je primila na temelju takvog ugovora, to je valjalo utvrditi iznos koji je tužitelj isplatio tuženiku na temelju takvih ništetnih ugovornih odredaba o vezanosti uz valutu švicarskog franka.

15. Radi utvrđenja navedene okolnosti, proveden je dokaz financijskim vještačenjem po sudskoj vještakinji Petri Blašković iz Centra za financijska vještačenja d.o.o. Nalaz i mišljenje prihvaćeni su u cijelosti kako su izrađeni po postavljenom zadatku, budući da su izrađeni razumljivo i jasno, a na nalaz i mišljenje stranke nisu ni imale primjedbi, dok je tuženik iznio primjedbe na zadatak postavljen vještaku, kojega određuje sud. Iz nalaza i mišljenja proizlazi kako je Ugovor o kreditu sklopljen 15. siječnja 2007. te je isplaćen 22. siječnja 2007. Ugovorena je promjenjiva kamatna stopa koja je iznosila 5,10% godišnje. Otplata se odvija u jednakim mjesečnim anuitetima na rok otplate od 84 mjeseca. Dospijeće prvog anuiteta prema otplatnom planu bilo je 28. veljače 2007. u iznosu od 244,37 CHF, što je na dan isplate kredita iznosilo 1.112,35 kn, a sljedećih anuiteta svakog zadnjeg dana u mjesecu. Ugovoreno je plaćanje mjesečnih anuiteta u kunsnoj protuvrijednosti po srednjem tečaju Banke na dan plaćanja (čl. 6. Ugovora o kreditu). U razdoblju od početka otplate kredita do kraja otplate kredita, tečaj CHF je oscilirao na više i niže u odnosu na tečaj koji je vrijedio prilikom isplate kredita. Posljedično na promjenu tečaja tužitelj je plaćao veći i manji iznos u odnosu na anuitet koji je vrijedio prilikom ugovaranja kredita. Pod pretpostavkom da se tijekom otplate kredita vezanog uz valutu CHF u razdoblju otplate kredita nije mogao mijenjati tečaj: Ukupan iznos preplata, uzevši u obzir rast anuiteta zbog rasta tečaja u odnosu na tečaj koji je vrijedio na dan isplate kredita, u razdoblju otplate kredita iznose 2.540,45 EUR, dok ukupan iznos koji je tužitelj manje platio posljedično na pad tečaja u odnosu na tečaj koji je vrijedio prilikom isplate kredita ukupno iznosi 57,63 EUR. Slijedom navedenog, sveukupan iznos koji je više plaćen (zbroj više i manje plaćenog) za vrijeme otplate kredita slijedom promjene tečaja na više i niže u odnosu na tečaj koji je vrijedio prilikom isplate kredita, iznosi 2.482,82 EUR.

16. Na temelju tako prihvaćenog nalaza i mišljenja vještaka utvrđeno je kako razlika plaćenog na temelju razlike između tečaja za valutu CHF primijenjenog kod otplate (na dan plaćanja pojedine obveze) i tečaja za valutu CHF važećeg na dan isplate kredita iznosi ukupno 2.540,45 eura - ako se u obzir uzmu samo pozitivne razlike; odnosno 2.482,82 eura - ako se u obzir uzmu i pozitivne i negativne tečajne razlike.

17. Naime, tako postavljen zadatak vještaku dan je s obzirom na činjenicu da u situaciji kada je iz navedenih razloga naznačena ugovorna odredba ništetna, valja primijeniti onu kamatu čija stopa je određena u Ugovoru, budući da je odredba kojom je promjenjiva kamatna stopa ugovorena u skladu s Odlukom tuženika o visini kamatne stope, ništetna, kao što valja primijeniti i iznos kredita, odnosno svakog mjesečnog anuiteta, bez vezanja za kretanje valute CHF, s obzirom da je odredba Ugovora kojom se otplata veže uz valutu CHF, također ništetna iz gore navedenih razloga, a u slučaju ništetnosti pojedine odredbe uzima se da nije ni napisana (pro non scripto), tako da je za ocjenu osnovanosti tako postavljenog tužbenog zahtjeva sud dao zadatak vještaku da utvrdi visinu razlike između onoga što je tužitelj platio na temelju Ugovora o kreditu i onoga što bi platio da se odredbe koje su utvrđene ništetnima ne uzimaju u obzir, gledano za svaki mjesec plaćanja.

18. Sud je prihvatio varijantu mišljenja vještaka s iskazanim pozitivnim tečajnim razlikama, odnosno, izračunatu razliku u iznosu od 2.540,45 eura, s obzirom da je u ovom postupku predmet spora kondikcijski zahtjev tužitelja na povrat stečenog na osnovu ništetnih odredbi o vezanosti kredita uz valutu švicarski franak te je sud utvrđivao osnovanost takvog zahtjeva, odnosno, utvrđivao je da li su pojedini mjesečni iznosi kojima je tužitelj otplaćivao rate kredita, bile preplaćene zbog takvih ništetnih odredbi i u kojoj visini. Nasuprot navedenome, u ovom postupku tuženik nije istakao zahtjev na povrat stečenog bez osnove od strane tužitelja zbog manje plaćenih rata prilikom otplate uslijed tečaja švicarskog franka koji je bio niži od onoga u trenutku sklapanja predmetnog Ugovora pa takav zahtjev nije niti bio predmet ocjene osnovanosti u ovome postupku, a sve s obzirom na odredbu čl. 2. ZPP-a kojom je propisano da u parničnom postupku sud odlučuje u granicama zahtjeva koji su stavljeni u postupku (Tako i Vrhovni sud Republike Hrvatske u odlukama broj: Rev-549/2023-4 od 18. prosinca 2023. i Rev 677/2023-2 od 13. veljače 2024.).

19. U odnosu na institut zastare mjerodavna pravna norma je ona iz članka 241. ZOO, prema kojoj se zastara prekida podnošenjem tužbe i svakom drugom vjerovnikovom radnjom poduzetom protiv dužnika pred sudom ili drugim nadležnim tijelom radi utvrđivanja, osiguranja ili ostvarenja tražbine, a vezano uz odredbe čl. 502.a – 502.h ZPP, kojima je reguliran procesnopravni institut podnošenja tužbi za zaštitu kolektivnih interesa i prava. Stoga je utvrđeno da je vođenjem kolektivnog spora došlo do prekida zastare u smislu članka 241. ZOO, jer u protivnom vođenje postupka kolektivne zaštite u opisanim okolnostima ne bi imalo smisla i pravna norma bila bi lišena svog korisnog učinka (tako i Vrhovni sud Republike Hrvatske u odluci poslovni broj Rev-2245/17 od 20. ožujka 2018.). Zastara restitucijskog zahtjeva u ovome predmetu bila je prekinuta podnošenjem kolektivne tužbe te je počela ponovno teći (ispočetka) od dana kada je postala pravomoćna odluka povodom tužbe za zaštitu kolektivnih interesa i prava u predmetu Trgovačkog suda u Zagrebu, posl. broj P-1401/2012 (koja je postala pravomoćna 10. lipnja 2018. u odnosu na ništetnost vezanosti za valutu CHF), stoga zastara u ovom slučaju ponovno teče od 11. lipnja 2018. za povrat po osnovi preplate zbog valutne klauzule, a kako je zastarni rok za restituciju u ovome slučaju opći petogodišnji zastarni rok iz članka 225. ZOO, to potraživanje tužitelja nije zastarjelo.

20. S obzirom na navedeno, sud je prihvatio tužbeni zahtjev te naložio tuženiku isplatiti tužitelju iznos od 2.540,45 eura za preplatu po ništetnoj odredbi o vezanosti kredita uz valutu CHF, zajedno sa zatraženim zateznim kamatama i to od dana stjecanja, a na temelju odredbe čl. 1115. ZOO, kojom je propisano da kada se vraća ono što je stečeno bez osnove, moraju se vratiti plodovi i platiti zatezne kamate, i to, ako je stjecatelj nepošten od dana stjecanja, a inače od dana podnošenja zahtjeva. Kako je prethodno navedeno, već prilikom sklapanja samoga ugovora, tuženik je bio nepošten, budući da je kao osoba koja sastavlja i sklapa takav ugovor u okviru svoje djelatnosti, morao znati da je predmetna odredba Ugovora o kreditu protivna prisilnim propisima i time ništetna pa je dužan platiti zatezne kamate od dana stjecanja svake pojedine uplate.

21. Na temelju odredbe čl. 154. st. 1. ZPP odlučeno je o troškovima postupka, a s obzirom na uspjeh tužitelja u sporu u cijelosti.

22. Tužitelju je priznat trošak sastava tužbe u visini od 100 bodova (Tbr. 7/1 Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika - Narodne novine broj 138/23, dalje: Tarifa), trošak sastava obrazloženih podnesaka od 21.5.2024. i 2.12.2025. u

visini od 100 bodova za svaki (Tbr. 8/1 Tarife), trošak zastupanja na ročištima 30.1.2025. i 16.9.2026. u visini od 100 bodova za svako (Tbr. 9/1 Tarife), što ukupno čini 500 bodova, što, uvećano za vrijednost boda od 2,00 Eur (Tbr. 50. Tarife) i za porez na dodanu vrijednost, iznosi 1.250,00 Eur, kojem iznosu je nadodan trošak plaćene sudske pristojbe na tužbu u iznosu od 26,55 Eur, kao i trošak plaćenog predujma za vještačenje u iznosu od 400,00 Eur, tako da sveukupno trošak tužitelja koji je bio potreban za vođenje ovoga postupka u smislu čl. 155. ZPP-a iznosi 1.676,55 Eur, kako je i dosuđeno točkom II izreke ove presude, a na koji iznos teku zatezne kamate od dana donošenja prvostupanjske presude u skladu s odredbom čl. 151. st. 3. ZPP-a.

23. Naprotiv, tužitelju nije dosuđen trošak zastupanja na ročištu 7.5.2024., s obzirom je isto odgođeno po traženju tužitelja radi uređenja tužbenog zahtjeva.

U Zagrebu 1. listopada 2026.

Sutkinja:
Ela Mišura Stopfer

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 dana, a koji rok se računa:

- od dana održavanja ročišta na kojem se presuda objavljuje, ukoliko je stranka uredno obaviještena o ročištu za objavu, bez obzira da li je na isto pristupila, odnosno
- od dana primitka prijepisa presude, ukoliko stranka nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem je presuda objavljena.

Žalba se podnosi pisano, u četiri istovjetna primjerka, putem ovog suda županijskom sudu.

DNA:

1. Tužitelju po punomoćnici
2. Tuženoj po punomoćniku

Broj zapisa: **9-3088d-ff82f**

Kontrolni broj: **0c032-2cd0f-d1288**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.